

fra regeringens side planer om at sælge ud af dem?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at der står intet i regeringsgrundlaget om statsskovene. Jeg kan sige for egen regning, at det er min holdning, at statsskovene har en stor værdi for befolkningen, og jeg ser ingen grund til, at man skal til at sælge ud af statsskovene.

Formanden:

Der er kun én omgang til medspørgerne.

Jeg skal i øvrigt til Tingets medlemmer oplyse, at det ikke er altid, jeg følger rækkefølgen af medlemmer, der har meldt sig, for jeg søger også at tage hensyn til, at så mange partier som muligt får mulighed for at stille spørgsmål. Så det er ikke så let, men jeg prøver.

Det betyder så også, at vi nu forlader økonomi- og erhvervsministeren og går videre til de spørgsmål, der er stillet til kulturministeren. Den første er hr. Ole Sohn.

Spm. nr. US 49

Ole Sohn (SF):

Regeringen har i sit regeringsgrundlag skitseret en lang række ønsker og visioner for, at kulturen skal styrkes, og at man specielt skal styrke de skabende kunstners vilkår.

Derfor vil jeg gerne spørge, hvilken sammenhæng der er mellem regeringsgrundlaget og den virkelighed, som har udfoldet sig i forbindelse med finanslovsforslaget, hvor der skæres ned på eksempelvis hele litteraturområdet og på hele musikområdet

Når jeg nævner de to områder, man kunne nævne alle, så er det, fordi de ikke alene har til hensigt at støtte de skabende kunstnere direkte, men fordi de faktisk også giver en direkte indtjening, altså indtægt til staten. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke sammenhængen i, at man på den ene side siger, at man vil styrke litteraturen og musikken, og på den anden side skærer man ned, vel vidende at man skærer ned på de direkte skabende kunstnere og dermed også undergraver fremtidige indtægtskilder for samfundet.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

De besparelser, som hr. Ole Sohn nævner her, er ikke udtryk for nogen som helst kulturpolitiske

prioriteringer. Det er udtryk for en finanspolitisk prioritering af, hvor denne regering vil vælge at bruge sine midler.

Når vi så taler om de betydelige summer, som vi stadig væk har til rådighed som kulturinvestering – lige godt 4 mia. kr. på Kulturministeriets område – vil det være min intention, regeringens intention, at vi støtter de skabende kunstnere, og der er flere tiltag på vej.

Kl. 13.20

Lad os tage hele skattesiden. Der handler det om, at vi vil give et fradrag for kunstindkøb for virksomhedernes vedkommende. Det betyder en eksplosion i salget af billedkunst herhjemme. Jeg er også sikker på, at man vil udvikle systemerne sådan, at flere og flere billedkunstnere vil kunne leve af deres kunst.

Det, der er hele intentionen bag denne regerings politik i modsætning til måske den tidligere, er, at vi ikke er interesseret i, at kunstnere som udgangspunkt skal leve af almisser. Vi er interesseret i, at man skal kunne klare sig selv, og så skal kulturpolitikken være med til at sikre, at de ting, som ikke kan klare sig på markedsvilkår, bliver støttet.

Men udgangspunktet er altså, at vi vil give nogle vilkår, så man kan klare sig selv. Udgangspunktet er ikke et eller andet venstresnoet om, at man alle sammen skal leve af offentlig forsørgelse, og sådan er det inden for alle områderne.

Vi er i øjeblikket i gang med en stor øvelse med alle de råd, nævn og strukturer, vi har inden for Kulturministeriets område, hvor vi har gode, konstruktive dialoger og diskussioner med udvalgene og rådene, og hvor vi vil lave en mere enstregnet struktur, som jeg vil offentliggøre i marts måned. Den vil betyde, at der ikke vil være flere forskellige armslængder i form af støttelag ud til den enkelte kunstner. Nej, vi vil støtte den enkelte kunstner direkte gennem en anderledes struktur.

Så på den måde vil vi skridt for skridt tage initiativ til en ændring af den kulturpolitik, der tidligere er ført, som har gået ud på at støtte organisationer, råd og nævn og støtte den enkelte kunstner selv. Det er udgangspunktet for den borgerlige regerings kulturpolitik.

Ole Sohn (SF):

Skal det forstås sådan, at der ikke er nogen sammenhæng mellem regeringens finanspolitik og regeringens kulturpolitik? Kulturministeren siger, at de nedskæringer, der finder sted over for de direkte skabende kunstnere på 15 pct., ikke